

Arrest

nr. 173 155 van 12 augustus 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot weigering van de afgifte van een visum van 16 september 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Oekraïense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 24 november 1956.

Op 13 augustus 2015 dient de verzoekende partij een aanvraag in om een visum kort verblijf te verkrijgen.

Op 16 september 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van afgifte van een visum kort verblijf. Dit is de bestreden beslissing die op 17 september 2015 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht.

“Resultaat: Casa: Weigering

Visumtype:

Duur in dagen:

Aantal binnenkomsten:

Commentaar:

Raadpleging Vision: Niet van toepassing

Motivatie

Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- *Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

- *Andere*

Betrokkene is weduwe, leeft van een heel klein pensioentje; betrokkene toont weinig vaste banden aan met het land van herkomst en biedt daarom weinig garantie op een terugkeer.

Betrokkene legt slechts een enkel heenreisticket voor.

Aanvrager

PSN: (...)

Naam: V.(...)

Voornaam: T.(...)

Geslacht: Vrouwelijk

Huidige nationaliteit: Oekraïne

Geboortedatum: 24/11/1957”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 32 van de verordening 810/2009 van het Europees Parlement en de raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de visumcode).

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Gelet op de nauwe samenhang van de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1 De verzoekende partij adstrueert haar middelen als volgt:

“Overwegende dat vertoogster een visum kort verblijf aanvraag teneinde bezoek te brengen aan haar familie / schoonfamilie en kleinkinderen.

Overwegende dat deze aanvraag zeer uitgebreid wordt gemotiveerd en dat er een zeer uitgebreide lijst van overtuigingsstukken werd bezorgd aangaande de aanvraag, voldoende bestaansmiddelen, reisdoel, relatie met de garant, het behoud van het centrum van belangen in het herkomstland, het vervoersbewijs en reisverzekering voor medische bijstand.

Overwegende dat het visumverzoek werd begeleid met een uitnodigings- en motiveringsaanvraag en dit louter om reden dat een eerdere visumaanvraag van verzoekster werd geweigerd.

Overwegende dat artikel 32 stelt dat:

(...)

Overwegende dat in zijn motivering de verwerende partij de volgende commentaar geeft:

(...)

Overwegende dat punt per punt vertoogster laat gelden:

1. Wat betreft het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf:

Overwegende dat de verwerende partij perfect op de hoogte is van het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf daar waar vertoogster haar kinderen / schoonkinderen en kleinkinderen wenst te bezoeken;

Overwegende dat vertoogster een weduwe is, derhalve alleenstaande, die verwijderd is van haar kroost en het recht heeft om een bezoek te brengen aan haar kleinkinderen;
Dat al deze omstandigheden werden op gelijst in het administratief dossier alsook in de uitnodigingsbrief en dat alle desbetreffende stukken werden gevoegd;
Dat het hier niet anders gaat dan om een kort verblijf en dat vooruitlopen op de zaak als zou het voornemen het grondgebied te verlaten niet kunnen worden vastgesteld voorafgaandelijk aan het verstrijken van het visum vertoogster laat gelden dat zij wel degelijk een woning heeft in Oekraïne, zelfs een klein pensioen waarvan zij leeft;
Dat het zeer voortvarend is van de verwerende partij om hier te stellen dat vertoogster weinig banden hebben met haar vaderland en daarom weinig garantie zou bestaan op terugkeer;
Dat vertoogster haar hele leven heeft gewoond, geleefd en gewerkt in Oekraïne en tot op datum van heden nooit in België is geweest laat staan dat zij hier de verblijfsreglementering zou hebben geschonden;
Dat de motivering misschien opgeld zou kunnen maken indien na een eerdere visumuitreiking vertoogster gedwongen het land zou zijn uitgezet maar dat er geen enkele aanwijzing is dat vertoogster zich niet zou houden aan de toepassing van de wet van 15 december 1980;
Dit middel faalt dan ook in feite en in rechte;
Alleen al op deze basis dient de weigering ter worden vernietigd daar waar nergens nooit kan worden objectief vastgesteld met honderd procent zekerheid dat de persoon vóór het vervallen van het visum het Rijk zou verlaten;
Dit middel is dan ook ernstig, de motivering niet;

2. Wat betreft het bewijs van regelmatige contacten met de garant:

Overwegende dat in het dossier een heel groot aantal bewijzen werden toegevoegd die de relatie tussen D.(...) D.(...) en V.(...) S.(...) bevestigen;
Overwegende dat mevrouw V.(...) S.(...) de laatste 2 jaar 4 keer naar Senegal is geweest en dat partijen dagelijks contact onderhouden via telefoon, Viber of Skype;
Dat in dezelfde zin verklaringen en foto's werden toegevoegd houdende bewijs van de relatie evenals de financiële ondersteuning van vertoogster door zijn partner tijdens de afgelopen 2 jaar;
Dat ook dit deel van de motivering faalt naar Recht;

3. Wat betreft de garanties op terugkeer naar het land van herkomst:

Overwegende dat vertoogster laat gelden dat zij geen enkele intentie heeft om illegaal te worden in België;
Vertoogster heeft geen recht op sociale zekerheid, zij heeft een pensioentje in Oekraïne en heeft aldaar haar woonst;
De kinderen van vertoogster betalen helemaal haar verblijf en nemen haar ten laste;
Afleiden uit het pure feit dat vertoogster een weduwe zou zijn, leeft van een klein pensioentje en derhalve beschikken over weinig vaste banden met het land van herkomst en daarom maar moet haar visum afgewezen zien is geen correcte motivering, wel integendeel vertoogster volgt de regels, zij kon evengoed om een toeristenvisum verzoeken naar om het even welk ander Schengenland om van daaruit door te reizen naar België om dan op welke rechtsgrond dan ook haar verblijf hier te bestendigen;
De motivering van de verwerende partij is defect en niet naar genoegen van Recht noch in feite noch in rechte;

4. Wat betreft het vervoersbewijs van de heen- en de terugreis:

Overwegende dat de website van de verwerende partij zelve aangeeft dat voor kort verblijf als derdelander een retourbiljet pas moet worden voorgelegd wanneer er bevestiging wordt gegeven van de afgifte van een visum;
Overwegende dat dit nog niet hoeft bij de aanvraag van het visum, reden waarom dit ook niet werd ingediend;
Overwegende dat thans bij deze aanvraag er wel degelijke een ticket werd toegevoegd van Oekraïne naar België;
Overwegende dat de motivering dan ook in strijd is met de eigen instructies gegeven op de website door de verwerende partij;
Dat om deze reden minstens de beslissing intern tegenstrijdig is gemotiveerd;
Overwegende dat ook deze motivering van de verwerende partij is niet draagkrachtig in feite noch in rechte;
Overwegende dat de beslissing werd genomen op louter subjectieve gronden zodat dit eerste middel ernstig is en de bestreden beslissing op deze grond moet worden vernietigd;

(...)

1. Eerste onderdeel: Schending van de draagkrachtige motivering

Overwegende dat de Dienst Vreemdelingenzaken zijn beslissingen met redenen moet omkleden;

Overwegende dat het bekomen van een visum een gunst is en geen recht maar dat de weigering van afgifte van een visum wel dient op afdoende wijze te worden gemotiveerd.

Overwegende dat uwe Raad duidelijk zal vaststellen dat vertoogster wel degelijk in aanmerking komt om een visum te bekomen binnen het kader van artikel 2 van de Wet van 15 december 1980 en kort te verblijven in het Rijk daar waar zij slechts bezoek wil brengen aan haar kinderen en kleinkinderen in België en onbetwistbaar op het einde van haar verblijf op vrijwillige basis zal terugkeren naar Oekraïne; Dat de verwerende partij zich hier duidelijk laat leiden door subjectieve argumenten zoals supra aangegeven, bovendien de beslissing intern tegenstrijdig wordt gemotiveerd daar waar thans in de beslissing blijkbaar het overleggen van een terugreisticket als een voorwaarde geldt daar waar dit geen verplichting is waar de eigen website aangeeft dat voor kort verblijf als derdelander het retourbiljet pas moet worden voorgelegd wanneer bevestiging wordt gegeven van de afgifte van het visum;

Dat de motivering louter een persoonlijke evaluatie is van de behandelende ambtenaar volstrekt vreemd aan de objectiviteit van het administratief recht in het algemeen en de toepassing van de wet van 15 december 1980 in het bijzonder;

Overwegende dat vertoogster recht heeft op een visum conform artikel 2 van de wet van 15 december 1980;

Overwegende dat de motivering dan ook niet draagkrachtig is minstens intern tegenstrijdig gemotiveerd of doorspekt van motieven die nergens hun grondslag vinden in de stukken uit het dossier zodat op deze grond de vernietiging van de akte zich opdringt;

2. Tweede onderdeel: de beslissing is gemotiveerd in strijd met de inhoud van het dossier en getuigt van onzorgvuldigheid minstens onredelijkheid

Overwegende dat supra werd aangetoond dat de beslissing aangetast is door verregaande subjectiviteit en onzorgvuldigheid en derhalve in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel minstens in strijd met het redelijkheidsbeginsel;

Overwegende dat bovendien de motivering niet correct is;

Overwegende dat vertoogster eenvoudigweg wenst te worden toegelaten kort te verblijven in het Rijk bij haar familie en zij hiertoe het recht heeft wat haar geboden wordt door de Wet van 15 december 1980;

Overwegende dat vertoogster dan ook het recht heeft op objectieve wijze haar dossier te zien behandeld worden en het recht heeft te worden toegelaten tot kort verblijf in het Rijk;

Dat de bestreden beslissing dan ook moet worden vernietigd."

2.1.2 De verwerende partij repliceert als volgt op de middelen van de verzoekende partij:

"De verwerende partij behandelt beide middelen tezamen en heeft de eer te antwoorden dat de visumaanvraag van verzoekster geweigerd werd op basis van artikel 32 van de Verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode, dat luidt als volgt:

(...)

Uit de lezing van die bepaling volgt dat de verwerende partij op grond van verschillende redenen een aanvraag kan weigeren en dat niet in een systeem van cumulatieve voorwaarden wordt voorzien.

De vaststelling dat aan één van de opgesomde weigeringsmotieven, vermeld onder artikel 32 van de Visumcode, wordt voldaan, volstaat om een visumaanvraag te weigeren. Dat heeft tot gevolg dat indien de bestreden beslissing op correcte wijze gesteund is op één van die criteria, die elk op zich determinerend kunnen zijn, de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd is en de overige motieven als overbodige motieven moeten worden afgedaan.

De weigering van de visumaanvraag werd als volgt gemotiveerd:

(...)

Uit nazicht van het administratief dossier en meer bepaald uit de stukken die verzoekster bij haar visumaanvraag heeft voorgelegd, blijkt dat de volgende stukken werden overgemaakt:

- Belgische identiteitskaarten;*
- Samenstelling gezin;*
- Huwelijksakte op naam van G.(...) S.(...) en V.(...) O.(...), zijnde verzoeksters dochter;*
- Loonfiches op naam van G.(...) S.(...);*
- Geboortecertificaat op naam van V.(...) O.(...);*
- Pensioenattest op naam van verzoekster;*
- Vliegtuigticket;*

- *Verbintenis tot tenlasteneming.*

In de bestreden beslissing werd onder meer gesteld dat verzoeksters voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten niet kon worden vastgesteld, aangezien verzoekster weinig vaste banden aantoonde maar herkomstland en beschikt over een heel klein pensioentje.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster een bewijs van pensioen heeft voorgelegd en dat daaruit blijkt dat zij maandelijks een bedrag van 1187,93 UAH ontvangt, wat overeenkomt met 46,8242 euro. Het is derhalve geenszins kennelijk onredelijk van verwerende partij om te stellen dat zij van een heel klein pensioentje leeft. Bij nazicht van de door verzoekster voorgelegde documenten dient te worden vastgesteld dat zij geen enkele stukken heeft overgemaakt waaruit een band kan worden afgeleid met haar herkomstland. Zelfs indien zij bij haar verzoekschrift een terugkeerticket zou kunnen voegen, doet dit geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat zij geen intentie heeft om illegaal op het Belgische grondgebied te verblijven daar zij hier geen recht heeft op sociale zekerheid, zij een pensioen en een woonst heeft in Oekraïne. Met dergelijk betoog doet verzoekster geen afbreuk aan het feit dat zij een zeer klein pensioen heeft en dat zij geen elementen heeft voorgelegd die wijzen op banden met het herkomstland. Ook de bewering dat zij over een woning zou beschikken vindt geen steun in het administratief dossier. Waar verzoekster de mening is toegedaan dat de motivering niet afdoende is, toont zij alleszins niet aan dat de verwerende partij de beslissing genomen heeft op basis van een verkeerde voorstelling van de feiten en nog minder als zoude verwerende partij bepaald elementen hebben veronachtzaamd bij het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoekster toont met haar betoog niet aan dat de bestreden beslissing genomen werd in strijd met artikel 32 van de Visumcode en dat het kennelijk onredelijk is om op grond van de stukken die zij zelf toevoegde te hebben geoordeeld dat haar voornemen om het grondgebied voor het verstrijken van het visum te verlaten niet kon worden vastgesteld. De voorgehouden schendingen worden niet aannemelijk gemaakt.

De middelen zijn ongegrond."

2.1.3 De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In de bestreden beslissing zijn de juridische en de feitelijke overwegingen te lezen. Zo is de bestreden beslissing genomen op grond van artikel 32 van de visumcode daar het voornemen van de verzoekende partij om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van het visum niet kan worden vastgesteld. De verwerende partij motiveert dit verder door te stellen dat de verzoekende partij weduwe is en leeft van een heel klein pensioen. De verwerende partij betoogt dat de verzoekende partij weinig vaste banden aantoonde met haar land van herkomst en daarom weinig garantie biedt op een terugkeer. Tevens verwijst de verwerende partij naar de vaststelling dat de verzoekende partij enkel een heenreisticket voorlegt.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

2.1.3.1 Waar de verzoekende partij de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing bekritiseert, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt *in casu* eveneens nazicht in van artikel 32, 1 van de visumcode, daar dit de juridische basis vormt van de bestreden beslissing en de verzoekende partij ook de schending van dit artikel opwerpt. Artikel 32, 1 van de visumcode, waarop de bestreden beslissing is genomen, luidt als volgt:

“1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

- i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;*
- ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;*
- iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;*
- iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;*
- v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;*
- vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;*
- vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,*

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”

Artikel 14 van de Visumcode luidt als volgt :

“1. Van aanvragers van een eenvormig visum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken:

- a) documenten waaruit het doel van de reis blijkt;*
- b) documenten met betrekking tot logies of het bewijs van voldoende middelen om in logies te voorzien;*
- c) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voldoende middelen van bestaan heeft zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij zeker zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen, overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c), en lid 3, van de Schengengrenscore;*
- d) informatie die het mogelijk maakt het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten, te beoordelen.*

2. Van aanvragers van een luchthaventransitvisum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken:

- a) documenten met betrekking tot de doorreis naar de eindbestemming na de voorgenomen transit op de luchthaven;*
- b) documenten die het mogelijk maken het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten niet binnen te komen, te beoordelen.*

3. Een niet-limitatieve lijst van bewijsstukken die het consulaat van de aanvrager kan verlangen om te verifiëren of wordt voldaan aan de voorwaarden van de leden 1 en 2, is opgenomen in bijlage II.

4. De lidstaten kunnen van de aanvragers verlangen dat zij een bewijs van garantstelling en/of particuliere logiesverstrekking overleggen door het invullen van een formulier dat is opgesteld door de lidstaat. Dit formulier bevat met name de volgende informatie:

- a) of het bedoeld is als bewijs van garantstelling en/of logiesverstrekking;*
- b) of de gastheer/gastvrouw een particulier, een onderneming of een organisatie is;*
- c) de identiteit en contactgegevens van de gastheer/gastvrouw;*
- d) de uitgenodigde aanvrager of aanvragers;*
- e) het verblijfsadres;*
- f) de duur en het doel van het verblijf;*
- g) eventuele verwantschap met de gastheer/gastvrouw (...).”*

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt dat de verwerende partij op grond van de verschillende voormelde redenen de aanvraag kan weigeren en dat niet in een systeem van cumulatieve voorwaarden wordt voorzien op grond waarvan men het visum zou kunnen weigeren. De vaststelling dat is voldaan aan één van de opgesomde weigeringsmotieven zoals vermeld onder artikel 32, 1 hiervoor geciteerd, volstaat om een visumaanvraag te weigeren.

Dit heeft tot gevolg dat, indien de bestreden beslissing op correcte wijze is gesteund op één van deze opgesomde weigeringsgronden, die elk op zich reeds als determinerend kunnen worden beschouwd, zij afdoende gemotiveerd is en de overige weigeringsgronden als overbodig moeten worden beschouwd.

De Raad wijst er op dat de gemachtigde bij het onderzoek van een aanvraag voor een visum kort verblijft beschikt over een ruime beoordelingsmarge met betrekking tot de relevante toepassingsvoorwaarden van de artikelen 23, 4 en 32, 1 van de Visumcode en de beoordeling van de relevante feiten, om te bepalen of één van die weigeringsgronden aan de aanvrager kan worden tegengeworpen (HvJ 19 december 2013, C-84/12, Koushkaki, pt. 63).

De verzoekende partij stelt vooreerst in haar verzoekschrift dat het doel en de omstandigheden van haar voorgenomen verblijf duidelijk zijn en dat er regelmatige contacten zijn met de garant. De Raad stelt echter vast dat *in casu* de afgifte van een visum kort verblijf geweigerd werd omdat het voornemen van de verzoekende partij om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van het visum niet kon worden vastgesteld. De contacten met de garant worden in de bestreden beslissing niet betwist. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen belang heeft bij dit onderdeel van het middel. De verzoekende partij kan niet de nietigverklaring van de bestreden beslissing bekomen op deze gronden, daar deze geen betrekking hebben op de motieven van de bestreden beslissing. Dit onderdeel van het middel is dan ook onontvankelijk.

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij voor het overige dat zij geen enkele intentie heeft om illegaal te worden in België. Zij betoogt dat zij in België immers geen recht heeft op sociale zekerheid. Zij ontvangt een pensioen in Oekraïne en heeft daar ook haar woonst. Ze beklemtoont dat ze haar hele leven in Oekraïne gewerkt, gewoond en geleefd heeft. De verzoekende partij stelt dat de gebruikte motivering niet correct is. Zij wijst er op dat zij alle regels volgt en niet bij een ander Schengenland een visum aanvraagt om daarna door te reizen naar België. Bovendien betoogt de verzoekende partij met verwijzing naar de website van de verwerende partij dat zij enkel een retourticket nodig heeft wanneer een positieve beslissing over de afgifte van een visum kort verblijf zou zijn genomen. Een retourticket hoeft niet neergelegd te worden bij de visumaanvraag volgens de gegevens op de website van de verwerende partij. Dit is de reden waarom ze dit nog niet gedaan heeft.

Bij haar aanvraag van 12 augustus 2015 legde de verzoekende partij de volgende documenten voor:

- kopie van haar Schengenvisa van 2013
- reisverzekering
- kopies van de Belgische identiteitskaarten van haar schoonzoon, dochter en haar kleinkinderen
- Samenstelling gezin van haar dochter;
- Huwelijksakte op naam van G. S. en V O., zijnde verzoeksters dochter;
- 3 Loonfiches op naam van G S;
- Geboortecertificaat op naam van V O.;
- Pensioenattest op naam van verzoekster;
- een attest dat aantoont dat wat het maandelijks verkregen pensioenbedrag geweest is in de periode maart 2015 tot augustus 2015.
- attest dat aantoont dat ze samen met haar zoon een woning "leased" in Oekraïne.
- Vliegtuigticket Kiev – Wenen – Brussel voor een enkele reis.
- Verbintenis tot tenlasteneming

De verwerende partij meent dat het voornemen van de verzoekende partij om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van haar visum niet kan worden vastgesteld, daar de verzoekende partij weduwe is, leeft van een heel klein pensioentje en dat de verzoekende partij weinig vaste banden met haar land van herkomst aantoont. De verzoekende partij repliceert hierop dat ze van haar pensioen leeft in Oekraïne en dat ze daar ook een woning heeft. Door louter te stellen dat ze van haar pensioen leeft in Oekraïne, zonder hiervan een begin van bewijs aan te tonen of aannemelijk te maken dat een dergelijk pensioen het gemiddelde is in Oekraïne, weerlegt zij de motieven van de bestreden beslissing niet. De verzoekende partij brengt weliswaar een attest bij dat zij samen met haar zoon (geboren op 20 juli 1984) ingeschreven is in een geleasede woning in Oekraïne. Echter de lease staat op de naam van haar

overleden echtgenoot. Ook op het document staat niet aangegeven wat de termijnen en de voorwaarden van de lease zijn, waardoor de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij kan blijven gebruik maken van de geleasede woning na haar terugkomst. De verzoekende partij toont overigens niet aan dat zij, voor het nemen van de bestreden beslissing, haar voornemen om terug te keren naar Oekraïne aan de hand van andere documenten voldoende duidelijk heeft gemaakt. Gelet op hetgeen voorafgaat is het niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om te stellen dat met de documenten die de verzoekende partij bijbrengt ze haar voornemen om het grondebed te verlaten voor het verstrijken van haar visum weinig aannemelijk maakt. Ten overvloede wijst de Raad erop dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat in tegenstelling tot wat de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt, ze reeds in 2013 een Schengenvisum bekomen heeft en de termijn van haar kort verblijf toen overschreden heeft. Ze verbleef toen 75 dagen op het Schengengrondgebied.

De verzoekende partij voert terecht aan dat op de website van de dienst vreemdelingenzaken onder de hoofding “*Gids van de procedures*” onderafdeling familiebezoek of vriendenbezoek vermeld wordt dat “(i) Als u de bevestiging van de afgifte van het visum ontvangt, lever dan het bewijs van het vervoer dat u zult gebruiken om naar België te komen (retourbiljet op naam en onoverdraagbaar). Dat bewijs is niet vereist bij de indiening van de visumaanvraag om onnodige kosten te vermijden. Wel kan het bewijs van een boeking van een retourbiljet worden geëist.” (eigen onderlijning) *In casu* heeft de verzoekende partij ervoor gekozen om voormelde richtlijn van de verwerende partij niet te volgen, maar toch een ticket voor te leggen. De verzoekende partij legt een ticket voor een enkel reis naar België voor. Bijgevolg kan ze de verwerende partij niet verwijten dit element te hebben meegenomen in de beoordeling van de aanvraag. Het is niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij het feit dat de verzoekende partij geen retourticket heeft neergelegd meeneemt in haar beoordeling of de verzoekende partij een voornemen heeft om terug te keren naar Oekraïne. In dit verband is er ook geen sprake van een tegenstrijdige motivering, zoals de verzoekende partij in haar verzoekschrift voorhoudt. Ook had de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing niet meegedeeld dat ze een retourticket zou kopen bij afgifte van haar visum.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Een schending van de materiële motiveringsplicht *juncto* artikel 32 van de visumcode wordt niet aannemelijk gemaakt. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

3.1.3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de bestuurlijke overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het voorgaande blijkt dat de verwerende partij op basis van een correcte feitenvinding tot haar conclusie is gekomen. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen. Het middel, voor zover het betrekking heeft op het zorgvuldigheidsbeginsel, is ongegrond.

3.1.3.3. Betreffende de schending van redelijkheidsbeginsel wijst de Raad de verzoekende partij erop dat de keuze die een bestuur maakt slechts het redelijkheidsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Gelet op de bovenvermelde bespreking van de verschillende onderdelen van het middel, dient te worden besloten dat de verzoekende partij geenszins aantoon dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. RYCKASEYS